

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 23. prosinac 2018. [\[Multimedia\]](#)

Susret s Bogom plod je vjere

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Liturgija ove Četvrte nedjelje došašća stavlja u prvi plan lik Marije, Djevice Majke, koja iščekuje da rodi Isusa, Spasitelja svijeta. Upravljam svoj pogled u nju, uzor *vjere* i *ljubavi*; i možemo se zapitati: o čemu je razmišljala tijekom tih mjeseci iščekivanja? Odgovor nam pruža upravo današnji evanđeoski odlomak, izvješće o Marijinu pohodu njezinoj staroj rođakinji Elizabeti (usp. *Lk* 1, 39-45). Anđeo Gabriel rekao joj je da Elizabeta očekuje sina i da je već u šestom mjesecu (usp. *Lk* 1, 26.36). A onda je Djevica, koja je netom začela Isusa Božjim zahvatom, pohitila iz Nazareta, u Galileji, u judejsko gorje da se susretne s rođakinjom.

U Evanđelju se kaže: „Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu“ (r. 40). Sigurno se radovala zajedno s njom zbog njezina majčinstva, kao što je Elizabeta pozdravila Mariju riječima: „Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?“ (rr. 42-43). I odmah veliča njezinu vjeru: „Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!“ (r. 45). Očit je kontrast između Marije, koja je imala vjeru, i Zaharije, Elizabetina muža, koji je posumnjao i nije povjerovao u anđelovo obećanje te je zato ostao nijem sve do Ivanova rođenja. To je kontrast.

Ova zgoda nam pomaže da iz jednog posebnog kuta promatramo otajstvo čovjekova susreta s Bogom. Taj susret nije u znaku zapanjujući čuda, već prije u znaku *vjere* i *ljubavi*.

Marija je blažena jer je povjerovala: susret s Bogom plod je vjere.

Zaharija, koji je sumnjao i nije vjerovao, ostao je gluhi i nijem zato da može rasti u vjeri tijekom te dugotrajne šutnje:

bez vjere neizbježno ostajemo gluhi za utješni Božji glas; i ne možemo izreći riječi utjehe i nade za

našu braću. Gledamo to svakodnevno: ljudi koji nemaju vjere ili koji imaju vrlo malu vjeru, kad trebaju prići osobi koja pati, upućuju joj prigodne riječi, ali ne uspijevaju prodrijeti do srca jer nemaju snagu potrebnu za to. Nemaju tu snagu jer nemaju vjere, a ako nema vjere nema ni riječi koje dolaze do srca drugih. Vjera se, pak, hrani u ljubavi.

Evandelist nam kaže da „usta Marija i pohiti“ (r. 39) k Elizabeti: u žurbi, nije zabrinuta, nije uznemirena, već u žurbi, u miru. „Usta“: gesta puna brige. Mogla je ostati kod kuće i pripremati se za rođenje svoga sina, umjesto toga ona se brine prije za druge nego za samu sebe, pokazujući djelima zapravo da je već učenica onoga Gospodina kojeg nosi u svojoj utrobi. Događaj Isusova rođenja započeo je ovako, jednostavnom gestom ljubavi; uostalom, autentična ljubav je uvijek plod Božje ljubavi.

Evandjelje Marijina pohoda Elizabeti, koje smo danas slušali na misi, priprema nas da dobro proslavimo Božić, prenoseći nam dinamizam vjere i ljubavi. Ta dinamika je djelo Duha Svetoga: Duha Ljubavi koji je Marijino djevičansko krilo učinio plodnim i potaknuo je da pohiti i bude na usluzi svojoj staroj rođakinji. To je dinamika puna radosti, kao što vidimo u susretu dviju majki, koji se sav pretvorio u himan radosnog klicanja u Gospodinu, koji čini velike stvari s malenima koji mu vjeruju.

Neka nam Djevica Marija izmoli milost da doživimo ekstrovertiran, ali ne rastresen Božić: ekstrovertiran u smislu da u središtu ne budemo mi, naš ego, nego „ti“ Isusa i „ti“ braće, osobito one kojima je potrebna pomoć. Tada ćemo ostaviti prostora za Ljubav koja i danas želi tijekom postati i živjeti među nama.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U mislima mi je u ovim trenucima stanovništvo Indonezije, pogođeno snažnim prirodnim katastrofama, koje su prouzročile velike gubitke u ljudskim životima, brojne nestale i veliki broj onih koji su ostali bez krova nad glavom te veliku materijalnu štetu. Pozivam sve da mi se pridruže u molitvi za žrtve i njihove najdraže. Izražavam svoju duhovnu blizinu raseljenima i svim ljudima koji su u kušnji i molim se Bogu da im udijeli olakšanje u njihovim patnjama. Apeliram da našoj braći i sestrama ne uzmanjka naše solidarnosti i potpore međunarodne zajednice.

Pomolimo se zajedno... Zdravo Marijo...

Pozdravljam sve vas, vjernike iz Rima i hodočasnike iz Italije i iz raznih zemalja. Preksutra će biti Božić i u mojim su mislima posebno obitelji koje se ovih dana ponovno zajedno okupljaju: oni koji žive daleko od svojih roditelja kreću na put i vraćaju se kući; braća će se nastojati naći jedni s drugima... Na Božić je lijepo i važno biti zajedno u obitelji.

No, mnogi iz različitih razloga nemaju tu mogućnost te bih se danas htio na poseban način obratiti svima onima koji su daleko od svoje obitelji i svoje zemlje. Draga braćo i sestre, naš nebeski Otac vas ne zaboravlja i ne napušta vas. Ako ste kršćani, želim vam da u Crkvi pronađete pravu obitelj gdje se može iskusiti toplinu bratske ljubavi.

I svima, onima koji su daleko od svoje obitelji, kršćanima i nekršćanima, poručujem: vrata kršćanske zajednice su otvorena, Isus se rodio za sve i svima daruje Božju ljubav.

Želim vam ugodnu nedjelju. Ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!